

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 19Csp/118/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119207156
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Stolárová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7119207156.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Zuzanou Stolárovou v spore žalobcu: B. Ú. O., U..W., so sídlom v O., Q. K. X, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., so sídlom v Martine, Jilemnického 30, proti žalovanému: V. V., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom v S., S. X, zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Vachanom, so sídlom v Žiline, Pavla Mudroňa 5, o zaplatenie 755 EUR s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu v celom rozsahu z a m i e t a.

II. Žalovanému vo vzťahu k žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou došlou súdu dňa 24.6.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 755 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 1.10.2016 do zaplatenia titulom nesplateného spotrebiteľského úveru na základe zmluvy zo dňa 14.12.2014 uzatvorenej medzi žalovaným a Consumer Finance Holding, a.s. Nárok v žalobe odôvodnil tým, že žalobca je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. z titulu zlúčenia tejto spoločnosti s VÚB, a.s. a že predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 14.12.2014 zmluvu o pôžičke ev. č. 6193407, na základe ktorej žalovanému boli poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 2 000 EUR. Podľa zmluvy mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 59,29 EUR a to až do celkovej sumy 3 557,40 EUR, z ktorej do dnešného dňa uhradil sumu 2 070,51 EUR. Poukázal na ustanovenie § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ so skutkovým tvrdením, že vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, veriteľ ho listom zo 6.7.2016 - predžalobná upomienka vyzval k úhrade dlžných splátok a poskytol mu dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne ho upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil a preto žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného a dňa 19.9.2016 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom z 25.9.2016. Ku zosplateniu samotného úveru došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto neurčuje začiatok plynutia premičacej doby. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle § 53 ods. 9 O.Z. oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplateniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 13.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 755 EUR. Okrem toho si žalobca uplatňuje tiež zákonné úroky z omeškania a to od 6. dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti. Zmluvnú pokutu si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky a ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 13,07 EUR (označené na konci výpisu ako stĺpec MP3), a to v zmysle § 121 ods. 3 OZ. Na základe uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí: istina plus náklady na vymáhanie mínus prijaté úhrady sa rovná žalovaná suma, t.j. $2\,812,44 \text{ EUR} + 13,07 \text{ EUR} - 2070,50 \text{ EUR} = 755 \text{ EUR}$.

2. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz, voči ktorému žalovaný podal odpor, v ktorom neuznal žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu, na základe čoho žiadal žalobu zamietnuť. Namietal, že predmetná zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase podpisu zmluvy a preto je bezúročná a bez poplatkov. Mal za to, že ide tak o absenciu náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l) a tiež náležitosť termínu konečnej splatnosti úveru. Ďalej mal za to, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke úveru vo výške 3 557,40 EUR, keďže súčin mesačnej splátky a počtu splátok teda $61,01 \times 60 = 3\,660,60 \text{ EUR}$. Ďalej mal za to, že žalobca v žalobe neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta s odkazom na § 7 ods. 1, § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Tiež mal za to, že žalobca nepreukázal, žeby mal nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky vo výške 13,07 EUR, súčasne neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu vzniku týchto nákladov. V neposlednom rade mal za to, že nárok je v celom rozsahu premlčaný a to s poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka s odôvodnením, že žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre omeškanie žalovaného so splátkou zročnou dňa 20.5.2016 tak, ako vyplýva z jeho predžalobnej upomienky zo dňa 6.7.2016, ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, teda premlčacia doba uplatneného nároku na základe zosplatnenia úveru začala plynúť dňa 20.5.2016 a uplynula 20.5.2019, tzn. že žaloba bola doručená súdu až po uplynutí 3 ročnej premlčacej doby. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/26/2017, rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17Co/385/2016 a rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/40/2018.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému odporu uviedol, že uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ z 9.11.2016 vo veci C -42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a súčasne k náležitostiam rozpisu splátok odkázal tiež na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.2.2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017. Vo vzťahu k existencii náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch poukázal na identický rozsudok Súdneho dvora EÚ s upresnením, že termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v predmetnej zmluve, pričom v spojení so zmluvnými podmienkami, s ktorými sa žalovaný oboznámil, sú tieto hodnoty vyjadrené. Zároveň uviedol, že splátky sú splatné v zmysle článku III zmluvy do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v zmysle článku 6 bod 6.2 zmluvných podmienok je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Uzatvorená zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 60 mesiacov pripadal na dátum 20.12.2019. Žalovaný na základe aj týchto údajov teda musel mať vedomosť o tom, že splátka je splatná vždy len k 20. dňu v mesiaci a teda takýto údaj nemohol byť zameniteľný so žiadaným iným dňom v mesiaci. Taktiež žalovaný bol prostredníctvom parametrov zmluvy oboznámený alebo uzrozumený s dobou trvania zmluvy 60 mesiacov pripadajúcich na riadne predpísané zmluvné splátky. Vyjadril názor, že k premlčaniu nároku nedošlo a že celý nárok bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej trojročnej premlčacej doby. Vychádzal pritom zo skutočnosti, že premlčaciu lehotu nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatennej splátky, ale rozhodujúcou je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. V tejto súvislosti poukázal na právny názor JUDr. F. Sedláčka, PhD., podľa ktorého: „V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky, nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorázovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania a veriteľ je oprávnený vymáhať celý zostatok nesplateného dlhu žalobou. Premlčacia doba vo vzťahu ku celej neuspokojenej pohľadávke začne plynúť od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok.“ Tiež poukázal na článok 13 bod 3.2 zmluvných podmienok a ustanovenie § 656 O.Z. Uviedol, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku (t.j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že žalobca mal oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca mal tak právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t.j. tej, ktorú si sám určí. V tejto súvislosti odkázal na uznesenie KS v Trenčíne sp. zn. 17Co/447/2016 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/214/2017. Uviedol, že k dátumu zaplatenia žalobca z predpísaných 20 splátok evidoval úhradu 14 splátok, teda žalovaný sa dostal do omeškania so 16. v celosti nezaplatenou splátkou splatnou dňa 20.4.2016. Z hľadiska naplnenia podmienok uvedených v

článku 13 bod 13.2 zmluvných podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace, tak zosplatnenie v prejednávanej spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.8.2016, pričom trojročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.8.2019. Nakoľko žalobca podal žalobu na súd pred týmto dňom, jeho nárok nie je premlčaný. Žalobca musel v zmysle zákona čakať na splatnosť troch po sebe nasledujúcich splátok a preto v dôsledku plnenia zákonného predpokladu sa javí ako nedôvodné, aby uvedené splátky podliehali premlčaniu. Poukázal tiež na tú skutočnosť, že predžalobná upomienka nikde neuvádza, že dlh bude zosplatnený vo vzťahu k splátke splatnej dňa 20.4.2016 a samotný text uvádza, že v prípade neuhradenia uvedenej splátky bude veriteľ len oprávnený úver zosplatniť. Pretože žalovaný po výzve nepodnikol žiadne kroky smerujúce k zaplateniu zmeškaných splátok, žalobca bol oprávnený úver zosplatniť aj pre ktorúkoľvek nasledujúcu splátku. Keďže v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nie je uvedené, pre ktorú splátku bol úver zosplatnený, veriteľ sám určil, pre nesplnenie ktorej splátky sa úver zosplatnil. Súčasne veriteľ nemohol zosplatniť úver skôr než 19.9.2016, nakoľko v predžalobnej upomienke bola žalovanému poskytnutá lehota na plnenie do dátumu 5.9.2016. Nad rámec uviedol, že pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ust. § 101 OZ v spojení s § 103 OZ, je nutné poznamenať, že ak sa žalovaný dostal do omeškania prvýkrát splátkou zročnou dňa 20.4.2016, žalobca by nemohol pristúpiť k zosplatneniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po 3 mesiacoch od danej splátky. V ďalšom sa vyjadril k namietanému splneniu povinnosti veriteľa overovať bonitu žalovaného a k položke MP3 uviedol, že žalovaný v zmluve svojim podpisom súhlasil so zmluvnými podmienkami, tiež čo sa týka všetkých nákladov. Žalobcom vyčíslené náklady spojené s vymáhaním pohľadávky, o ktorých pojednáva tiež článok 3 bod 3.4 zmluvných podmienok a ktoré v zmysle § 121 ods. 3 OZ sú príslušenstvom pohľadávky, predstavujú náklady spojené s úkonmi počas mimosúdneho vymáhania danej pohľadávky, pričom ich výška je daná percentuálnym podielom zo sumy vymoženej pohľadávky na základe čiastkových úhrad poukazovaných žalovaným po dátume zosplatnenia pohľadávky.

4. Žalovaný vo svojom písomnom podaní z 31.10.2019 zotrval na vznesenej námietke premlčania. Poukázal na to, že v predžalobnej upomienke zo 6.7.2016 žalobca upozorňuje žalovaného o tom, že je v omeškaní so splátkou zročnou dňa 20.5.2016 s tým, že pokiaľ neuhradí túto splátku do 5.9.2016, dôjde k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Keďže žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre omeškanie žalovaného so splátkou zročnou dňa 20.5.2016, premlčacia doba žalobcom uplatneného nároku na základe zosplatnenia úveru začala plynúť týmto dňom a uplynula 20.5.2019, teda po uplynutí 3 - ročnej premlčacej doby. Vyššie uvedené potvrdzuje aj sám žalobca, pokiaľ odkazuje na právny názor JUDr. F.Sedláčka, PhD. Pokiaľ žalobca v konaní dátum zosplatnenia odvíja od odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 17Co/447/2016 (ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku odo dňa, ktorej začína plynúť premlčacia doba splátky zročnú bezprostredne pred zosplatnením), v danom prípade je jednoznačne preukázané listinnými dôkazmi, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru pre omeškanie zo splátkou zročnou dňa 20.5.2016, teda v kontexte uvedeného rozsudku bolo jednoznačne preukázané inak, a teda premlčacia doba nemohla začať plynúť od zročnosti splátky zročnej bezprostredne pred zosplatnením. V tejto súvislosti tiež poukázal na znenie rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 27.2.2019 sp. zn. 41Co/3/2019. Vyjadril tiež názor, že žalobca v rámci prostriedkov procesného útoku svojimi argumentmi popiera dikciu ustanovenia § 103 OZ odkazom na judikatúru, ktorá je však v danom prípade bez právnej relevancie, nakoľko predžalobná upomienka výslovne a jednoznačne uvádza, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti zmluvy o pôžičke došlo pre omeškanie so splátkou zročnou 20.5.2016. Záverom poukázal tiež na právny názor vyjadrený v Uznesení Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/13/2019, vyjadrený v Rozsudku Krajského súdu Trenčín sp. zn. 6Co/44/2018 a v Rozsudku Krajského súdu Trnava sp. zn. 23Co/35/2015, z ktorých vyplýva, že právny názor žalovaného je správny.

5. Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

6. Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

7. Podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

8. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

9. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

10. Predmetom sporu je nárok žalobcu uplatnený voči žalovanému titulom nesplateného úveru zo zmluvy zo dňa 14.12.2014 za nesporných skutkových okolností, podľa ktorých predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., a žalovaný uzatvorili v písomnej podobe zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.12.2014 za podmienok zo zmluvy bližšie vyplývajúcich, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2 000 EUR, podľa ktorých veriteľ zaslal žalovanému predžalobnú upomienku zo dňa 6.7.2016, ktorej obsahom bolo oznámenie, že veriteľ eviduje vo vzťahu k predmetnej zmluve nedoplatok na splátkach v celkovej výške 237,16 EUR s upozornením, že ak do 5.9.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 05/2016, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Medzi stranami sporu ďalej nebola sporným skutková okolnosť, podľa ktorej veriteľ listom z 25.9.2016 oznámil žalovanému zosplatenie predmetného úveru s odôvodnením, že dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil, na základe čoho sa jeho dlh stal splatným v celom rozsahu naraz, pričom dlžná čiastka predstavuje sumu v celkovej výške 1 981,70 EUR, ktorú veriteľ žiada uhradiť.

11. Žalovaný sa v predmetnom konaní bránil viacerými dôvodmi, súčasne vo veci vzniesol námietku premlčania, ktorou sa súd vysporiadal nasledovne.

12. Z teórie práva vyplýva, že povinnou osobou v súdnom konaní vznesená námietka premlčania predstavuje oslabenie uplatneného nároku oprávnenou osobou do takej miery, že v prípade, že je dôvodná, súd na ňu musí prihliadať a pre takýto prípad uplatnený nárok nemôže priznať. V prejednávacom prípade žalovaný založil vznesenú námietku premlčania na tvrdení o tom, že pokiaľ žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre omeškanie žalovaného so splátkou zročnou dňa 20.5.2016, premlčacia doba žalobcom uplatneného nároku na základe zosplatenia úveru začala plynúť týmto dňom a uplynula 20.5.2019, pričom žaloba bola doručená súdu až po uplynutí tejto trojročnej premlčacej doby. Žalobca naopak žalobou uplatnený nárok nepovažoval za premlčaný, a to ani len z časti, majúci pritom za to, že k dátumu zosplatenia žalobca z predpísaných 20 splátok evidoval úhradu 14 splátok, teda žalovaný sa dostal do omeškania zo 16. v celosti nezaplatenou splátkou splatnou dňa 20.4.2016 a pokiaľ z hľadiska naplnenia podmienok uvedených v článku 13 bod 13.2 zmluvných podmienok platí, že musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace, tak zosplatenie v prejednávacom spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.8.2016; trojročná premlčacia doba v tomto prípade uplynula až dátumom 20.8.2019, teda pokiaľ žalobca podal žalobu na súd pred týmto dňom, jeho nárok nie je premlčaný. Z uvedeného vyplýva, že strany sporu vo vzťahu k žalovaným vznesenej námietke premlčania odlišným spôsobom ustálili moment začatia plynutia trojročnej premlčacej lehoty a tým aj jej následné uplynutie vo vzťahu k podanej žalobe.

13. Súd je toho názoru, že v súvislosti so vznesenou námietkou premlčania je správna argumentácia žalovaného. Z hľadiska prejednávaneho sporu je premlčacia doba trojročná v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka a pretože zo strany veriteľa došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 565 OZ v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 OZ, premlčacia lehota začala plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky v súlade s ust. § 103 OZ. V prejednávacom prípade dlžnou splátkou, pre ktorú nastalo mimoriadne zosplatenie úveru, je splátka splatná v mesiaci 05/2016, tak ako to vyplýva z predžalobnej upomienky, čo plne korešponduje tiež z prehľadu splátok a úhrad predmetného úverového prípadu, z ktorého je zrejmé, že žalovaný počnúc splátkou splatnou k 20.2.2016 porušil svoju platobnú disciplínu, preto pokiaľ najbližšiu platbu 30 EUR vykonal až dňa 30.4.2016 a nasledujúcu platbu 29,29 EUR vykonal až dňa 28.5.2016, obe tieto platby boli započítané na splátku so splatnosťou k 20.2.2016 s tým, že ku dňu vystavenia predžalobnej upomienky žalovaný ďalšie platby nezrealizoval. Pokiaľ súčasne vychádzame z bodu 13.2 predmetnej úverovej zmluvy, zmluvné strany si dohodli možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru zo strany veriteľa v prípade, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej

splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nie je zrejmá konkrétna nesplatená splátka, a pokiaľ by malo platiť tvrdenie žalobcu o tom, že k zosplateniu došlo v dôsledku nesplatenej splátky splatnej k 20.8.2016, potom by podľa právneho názoru súdu neboli naplnené zákonné podmienky na to, aby žalobca dňa 25.9.2016 zosplatal celý úver, teda v súvislosti s dlžnou splátkou splatnou k 20.8.2016, pretože v zmysle zákonnej právnej úpravy by na strane veriteľa absentovalo pred zosplatením úveru upozornenie dlžníka na možnosť zosplatenia úveru (je logické, že k 6.7.2016, ku ktorého dátumu veriteľ vystavil predžalobnú upomienku, žalovaný ešte nemohol byť v omeškaní so splátkou splatnou k 20.8.2016). K vyjadrenému právnomu názoru súd odkazuje tiež na aktuálne rozhodnutia odvolacích súdov, napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/103/2019, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 8Co/76/2019, rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 27Co/181/2019.

14. Pokiaľ teda v dôsledku zosplatenia úveru začala plynúť 3 - ročná premlčacia doba už od nezaplatenej splátky splatnej k 20.5.2016, táto uplynula v máji roku 2019, pričom predmetná žaloba bola podaná na súd 24.6.2019, preto nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný. Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania oprávnene, preto súdu nezostávalo nič iné, iba predmetnú žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

15. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP s tým, že nakoľko žalovaný mal v konaní plný úspech, súd mu priznal náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania v jej peňažnom vyjadrení bude rozhodnuté po právoplatnosti predmetného rozhodnutia samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona.